

VÝZVA

zpravodaj pro lidi s výzvou

číslo 57

červen 2014

OBSAH

Úvodníček/Na slovíčko s Milanem a Lenkou /1

Projekt VÝZVA

OASA – osobní asistence – „můžu žít podle svého...“

Co jsem zažil s asistencí /2

PSA o komunikaci /3

Noví spolupracovníci ve službě OASA /3

Gratulujeme úspěšným studentům /3

RESPIT – odlehčovací služba – „mám čas... a mé dítě je v dobrých rukou...“

Co přináší práce v odlehčovací službě našim asistentům /4

Jarní školení asistentů v odlehčovací službě RESPIT /4

RODINNÝ PRŮVODCE – odborné sociální poradenství – „nejsme na to sami...“

Celostátní setkání aktivity Za lano /5

SPECIÁL: JAK SE STÁT PĚSTOUNEM /7

BRÁNA – integrační klub – „hodně toho dokážu...“

Stromy, trávy, květiny – Mixíci & Házená - Energítáci /12

Schůzka s dobrovolníky /13

Rukodělky v akci /13

Úžasný pobyt v Lednici /14

Vybavení miniklubovny /18

Rozloučení se školním rokem /18

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. – co se dále děje v Centru

Přijďte o prázdninách do Klubu ÁMOS /20

Pozvánka /23

O Projektu VÝZVA /24

Milí čtenáři, na léto, prázdniny, vodu a pohodu se těšící,

Tak se vracím z Prahy. Vlakem. Vlakem Pendolinem. Kolik se toho ve vlacích za posledních řekněme 10 let změnilo! Mám notebook (svůj, nikoliv drážní), ale drážní je elektrická zásuvka, Wi-Fi s internetem, neperlivá voda, dnešní noviny, úslužné stevardky, pohodlná sedadla, čistá toaleta. Kde tohle jezdilo před 10 lety?

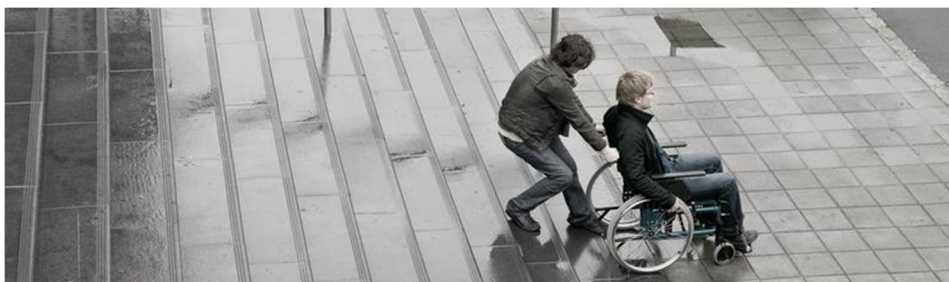
V Praze jsme dnes díky aktivitě organizace ČOSIV (Česká odborná společnost pro inkluzivní vzdělávání) a Nadaci Open Society Fund Praha již potřetí jednali s dalšími rodičovskými skupinami o vytváření podmínek pro inkluzi (chcete-li integraci) dětí s postižením do škol. A zatímco na dráze Ostrava – Praha a zpět se toho tolik změnilo, v integraci (chcete-li inkluzi) jen minimálně. Stále jsou to stateční, často unavení a občas často frustrovaní rodiče, kteří navzdory nefunkčnímu, nepřipravenému a nechápajícímu systému usilují o to, aby jejich dítě s handicapem mohlo chodit do obecní (nebo jiné nejbližší) školy a budovat tak přirozené sociální vazby. Jen tak obyčejně, přirozeně a samozřejmě.

Tímto se omlouvám (a zároveň děkuji) těm pedagogickým pracovníkům, kteří jsou vstřícní, chtějí se učit, pomáhají dětem i rodičům. Ale to příliš nemění na tom, že rodiče narážejí na stále stejné překážky, nepochopení a nechuť. Kolikrát já už za ty roky slyšel úplně stejné stížnosti! Jedu Pendolinem, a na přejezdu čeká na zelenou udýchaný přetížený nákladák.

Výše zmíněná aktivita rodičů pod záštitou odborníků snad pomůže přinést lepší časy. Ale nechci předbíhat, až bude něco konkrétního, dáme vědět. Je to běh na dlouhou trať. Navíc rodiče zatím běželi nejčastěji v protivětru, v dešti a někteří bosí. Tak snad...

Nerad končím málo pozitivně... nevím, jak to máte vy, ale já se moc těším na prázdniny, na léto, na výlety, skoro žádné oblékání, dlouhé dny, opékání, grilování a trocha lenošení navrch. Přeji vám všem krásné, pokojné a požehnané letní dny!

Milan Svojanovský, místopředseda a vedoucí středisek

Co jsem zažil s asistencí

Vážení čtenáři, jsem velice rád, že mohu napsat do Výzvy o dvou službách, které využívám v OASE.

Jako první využívám službu osobní asistence. Moje paní asistentka se jmenuje Alena. Je velmi hodná, laskavá a obětavá a nic pro ni není problém. Říká, že všechno najde řešení. Velmi mi pomáhá v osobních věcech a záležitostech. Také se mi snaží maximálně věnovat v rámci školy. Paní asistentka poskytuje osobní asistenci ve škole ještě dalším třem žákům. Vždy se nám snaží všem najít řešení, abychom byli spokojení. Jezdí s námi také na adaptační pobyty – je to strašně legrace. Je velmi chápavá a dokáže se vcítit do kůže jiných lidí. Je velmi empatická. Pokud mě něco trápí, tak mi dokáže poradit a poskytnout pomoc a najít řešení daného problému a také mě rozesmát. Moc jí za všechno děkuji, a také chci poděkovat paní koordinátorce Jolaně Goluchové.

Dále bych se vyjádřil ke službě nepravidelné asistence, kterou využívám jen zřídka. Například doprovázení na ples. V únoru jsem navštívil ples pořádaný Centrem pro rodinu a sociální péči. Pro tuto příležitost jsem využil právě nepravidelnou asistenci – doprovod na danou akci. Asistentku mi dělala paní Dagmar. Ples byl fajn. S mojí partnerkou jsem si to náramně užil. Sice jsem nevyhrál nic v tombole, ale to mi vůbec nevadilo. Už se těším na další ples. Opět pro tuto událost využiji nepravidelnou asistenci, která se dá využít kdykoliv na jakoukoliv událost. Tímto děkuji paní Katce Klosové.

Jakub Kremer

PSA o komunikaci

Poslední úterý v měsíci dubnu opět proběhlo pracovní setkání asistentů (PSA). Tentokrát bylo celé školení zaměřeno na Komunikaci trochu jinak, kromě několika praktických cvičení byla součástí tohoto dne i videoprojekce.

V měsíci květnu proběhly osobní pohovory a rozvojové rozhovory. Všichni se již těšíme na červen, kdy na PSA dorazí lektor PhDr. Hynek Jůn, Ph.D. z APLA Praha (více v dalším čísle ☺).

Gratulujeme úspěšným studentům

V pondělí 23. června jsme byly pozvány na slavnostní ukončení studia třemi uživateli naší služby. Děkujeme za pozvání na tento velký den. Adam Kudela, Adam Schwarz a Jakub Kremer ukončili školu s vyznamenáním, k tomu jim velmi gratulujeme a přejeme spoustu úspěchů a spokojenosti do dalších let.

Jolana Goluchová, Pavla Kadlecová, služba OASA

Projekt VÝZVA – služba OASA – osobní asistence u dětí a mladých lidí se zrakovým postižením je realizován s pomocí nadačního příspěvku „Nadačního fondu Českého rozhlasu ze sbírky Světluška“
Děkujeme.

Pro rok 2014 se nám podařilo získat pro projekt „MŮŽU ŽÍT PODLE SVÉHO – osobní asistence u dětí se zdravotním postižením“ finanční podporu ze sbírky Pomozte dětem organizované Českou televizí a Nadací rozvoje občanské společnosti. Děkujeme.

Co přináší práce v odlehčovací službě našim asistentům?

Chceme se s Vámi podělit o zpětnou vazbu studentky fyzioterapie, která u nás pracuje jako asistentka odlehčovací služby a zároveň jako rehabilitační asistentka:

„Hlavním přínosem je pro mne utvrzení, že bych se v budoucím profesním životě chtěla věnovat lidem s handicapem. Fyzioterapie je odvětví, které má široké uplatnění. Mnoho mých spolužáků má vizi nadějných fyzioterapeutů v oblasti sportovní medicíny. Já i díky službě RESPIT nyní vím, že radost a spokojenost v očích člověka s postižením nebo jeho rodiny nikdy nenahradí zlatá medaile vrcholového sportovce, jehož fyzioterapeut mu pomohl dosáhnout nejvyšší laťky.“

asistentka Kristýna, služba RESPIT

Jarní školení asistentů v odlehčovací službě RESPIT

V posledním dubnovém týdnu se většina asistentů odlehčovací služby účastnila školení na téma BOBATH KONCEPT a canisterapie. O BOBATH KONCEPTU měla odbornou přednášku s praktickými ukázkami certifikovaná Bobath Terapeutka Danuška Červenková. Více o tomto tématu si můžete přečíst např. na webu České asociace dětských Bobath Terapeutů www.cadbt.cz.

Druhé školení o canisterapii vedla Bc. Renáta Vantuchová se svým psem Cassaym. Společně nám předvedli praktické ukázky využití canisterapie. Obě školení byla vedena prakticky a prožitkově.

Kateřina Makyčová, Terezie Nogolová, služba RESPIT

Celostátní setkání aktivity Za lano v Brně – 26. 4. 2014

17. celostátní setkání aktivity ZA LANO se konalo 26. 4. 2014 v prostorách Slévárny Vaňkovka v Brně. Setkání se zúčastnilo cca 40 rodičů v zastoupení 8 krajů, což je velký úspěch. Mnoho rodičů přijelo velmi dobře naladěno a setkání bylo příjemné i z toho pohledu, že mnoho rodičů se z předcházejících setkání již znají a vzájemně se na setkání těšili. Maminky z organizace Modrá Beruška pro nás všechny přichystaly velmi dobré občerstvení, za což jim patří veliké díky. O občerstvení ve formě kávy, čaje se postarala Nadace Open Society Fund Praha, která aktivitě Za lano pomohla i s úhradou lektorské části setkání a také pronájmu prostor, kde se setkání konalo. Velmi si této pomoci vážíme a děkujeme.

Protože mezi účastníky byly i nové tváře, úvodní „kolečko“ nám umožnilo jejich představení a seznámení se navzájem. Následovala krátká informace od členky organizačního týmu Evy Sojkové, týkající se projektu Nadace OSFP a ČOSIV „Podpora rodičovských iniciativ“, kterého se osobně účastní. Rodičům nabízela možnost se tohoto projektu také účastnit a vyjádřit tak svůj názor a potřeby.

V další části jsme se krátce, prostřednictvím Martiny Čížkové, mohli zamyslet nad nedávno vydanou peticí „Petice na podporu rodin pečujících o mladé lidi s těžkým handicapem“. Vzájemně jsme diskutovali, každý řekl svůj názor a byly vyzdvihnuty plusy i mínusy této petice.

Po krátké přestávce jsme vřele přivítali Mgr. Radku Pešlovou, která se podrobně a velmi prakticky věnovala tématu Svěprávnosti podle nového Občanského zákoníku. Její téma bylo užitečným přínosem pro mnoho rodičů, kteří otázku svěprávnosti v současné době řeší, nebo budou řešit. Mnohým se otevřely nové možnosti řešení a své nejasné dotazy jim byly velmi podrobně vysvětleny.

Mgr. Radka Pešlová svou přítomností obohatila naše setkání již podruhé a všichni věříme, že spolupráce nebyla poslední :o).

Příjemným odpočinkem byla přestávka na oběd, která proběhla v nedalekých restauracích. Oběd se poté zajedl sladkou dobrotou, která čekala opět v našich prostorách, a mohli jsme pokračovat dále :o)

Odpolední téma bylo neméně zajímavé a všichni byli nadšeni z přítomnosti PhDr. Hynka Jůna, který měl připravenou přednášku na téma „Podpora pečujících rodičů“. Protože PhDr. Hynek Jůn má mnohaleté zkušenosti s dětmi s autismem a jejich rodinami, jeho přednáška byla rovněž velmi praktická a obohacující. Rodiče měli mnoho dotazů, na které jim bylo prakticky odpovězeno. Celková přednáška se nesla mj. v duchu nutného zamyšlení se nad životosprávou samotného rodiče, protože aby péče o dítě byla co nejvíce efektivní, je nezbytné, aby sám rodič se cítil dobře, spokojený, odpočatý a v psychické i tělesné kondici. Přednáška měla velký úspěch.

Ze závěrečného shrnutí vyplývalo, že rodiče byli velmi spokojeni, obohaceni novými informacemi a neskrývali radost z celkového setkání. Organizační tým sdělil všem přítomným termín dalšího setkání, které proběhne tradičně na podzim v Ostravě, a to 29. 11. 2014. Všichni přítomní vyjádřili velkou podporu a přislíbili již nyní svou účast, za což jim patří DÍKY.

Celkovou atmosféru jarního dubnového setkání v Brně bych shrnula jako pozitivní, obohacující, přátelskou, pohodovou a téměř jako rodinnou. Těšme se na podzimní setkání v Ostravě a přijďte také mezi nás. Rádi Vás přivítáme a společné táhnutí za jedno lano bude o to snazší :o).

Organizační tým aktivity ZA LANO.

JAK SE STÁT PĚSTOUNEM

Další díl našeho seriálu o pěstounství dětí se zdravotním postižením věnujeme osobnosti potenciálního pěstouna a předpokladům pro naplnění tohoto poslání.

Kdo jsou pěstouni?

Pěstouni jsou lidé, kteří se rozhodnou přijmout k sobě do rodiny nevlastní dítě a věnovat mu stejné množství pozornosti, lásky a péče, jako by bylo jejich vlastní. To je ostatně jednou z tradičních charakteristik pěstounských rodin - mají zpravidla také vlastní děti a jejich hlavní motivací tak není uspokojování rodičovských potřeb. Jsou to lidé, kterým nechybí zdravá dávka odvahy i nadání vstoupit do neznámých vod náhradní rodinné péče, která je mnohdy mnohem komplikovanější, než výchova vlastních potomků.

Kdo by se měl stát pěstounem

Všichni ti, kteří se zvládnou starat o cizí dítě a dokážou ho citově přijmout i se všemi jeho obtížemi, zvláštnostmi a potřebami. Jejich hlavní motivací musí být pomoc dítěti, nikoli uspokojení vlastních potřeb. Dokážou dítě mít rádi, aniž by měli touhu jej vlastnit, respektují vztah dítěte k jeho původní biologické rodině. Chápu, že jsou jeho náhradním rodičem po dobu, kdy vlastní rodina dítěte péčí o něj nezvládá – ať je to pár měsíců, několik let nebo celé jeho dětství. Jsou ochotni spolupracovat se sociální pracovníci dítěte, případně dalšími odborníky. Je-li to pro dítě bezpečné, umožňují dítěti udržovat kontakt s jeho biologickou rodinou.

Důvody versus potřeby

Důvody, proč se lidé stávají pěstouny, jsou jak citové, tak racionální. Měly by být vedeny touhou pomoci dítěti naplnit jeho potřeby a zajistit mu bezpečné prostředí pro jeho vývoj. Důležitost správné motivace se ukáže velmi brzy po přijetí dítěte.

Velké srdce

Pěstouni jsou lidé, kteří chtějí nejen nabídnout pomocnou ruku, ale také ji přiložit k dílu. Chtějí doprovodit dítě na jeho cestě do dospělosti, pomoci mladým lidem postavit se na vlastní nohy, či jen někomu dalšímu předat své zkušenosti a nabídnout místo u stolu i ve svém srdci.

Finanční motivace

Pěstounství je jako služba státu samozřejmě finančně podpořena. Nynější, a zejména chystané podmínky ve formě finančního příspěvku na potřeby dítěte a zajištění doprovodných služeb, usnadní pěstounům péči o svěřené děti. Je tedy v pořádku, pokud uvažujete o tom, že by se pěstounství stalo vaší profesí. Ovšem – a v tom je ten háček – neměla by to být motivace jediná. Opakované zkušenosti dokazují, že pěstouni, které zajímá především stabilní zdroj příjmů, pak stejně brzy práci ukončí, je pro ně příliš náročná, pokud je sama o sobě netěší a nenaplňuje.

Kdy se stát pěstounem

Mnoho lidí se rozhodne stát se pěstouny ve chvíli, kdy jejich vlastní děti opouští nebo již opustily hnízdo a oni se cítí ještě dostatečně silní k tomu, využít své rodičovské dovednosti pro další potřebné dítě. Je to období k pěstounství velmi vhodné neboť takoví pěstouni již mají bohaté zkušenosti s výchovou vlastních dětí, které se jim mohou v péči o přijaté děti hodit.

Navíc mají již naplněné vlastní rodičovské potřeby a nebudou do přijatých dětí promítat své ambice a vlastní sny. Střední životní věk je velmi vhodným právě pro pěstounství na přechodnou dobu, zejména pro ty, kdo si již netroufnou přijmout malé dítě s perspektivou péče až do jeho dospělosti.

Pěstounství je však otevřené komukoli, kdo cítí dostatek sil i zkušeností pro toto poslání.

Pěstounství jako profese

Rozhodnutí stát se pěstouny s sebou nese i ovlivnění vlastní kariéry. Je pravděpodobné, že svou dosavadní práci bude nový pěstoun muset omezit, možná zcela opustit, bude-li to v zájmu přijatého dítěte. Pěstoun může mít i jiné

zaměstnání, nemusí vykonávat pouze pěstounskou péči. Důležité však je, aby i tak dítě mělo kvalitní péči a dostatek pozornosti. Má-li dítě např. těžké či středně těžké postižení, bude další zaměstnání spíše nemožné. U pěstounů na přechodnou dobu se očekává, že se pěstounství stane jejich hlavní profesí. Pokud máte touhu realizovat ještě nějaké ambice ve svém dosavadním zaměstnání, zvažte jejich slučitelnost s intenzivní péčí o přijaté dítě. Možná pomůže, když odložíte pěstounství o několik let.

Věk a stav pěstouna

Pro věk pěstouna neexistuje přesné věkové rozlišení, ale předpokládá se, že pěstoun bude dostatečně zralý a ochotný pracovat se spleťmi problémy dětí, které si s sebou mohou nést ze své minulosti. V případě dlouhodobé pěstounské péče se porovnává věk pěstounů a dítěte, které by měli pěstouni přijmout. Rozdíl věku by se měl blížit rozdílu jedné generace – jako v běžné rodině. Toto neplatí, zůstává-li dítě v péči širší rodiny, například prarodičů. Pěstouny se mohou stát nejen manželé, ale také lidé nežijící v páru. Může se stát, že pěstounství prověří pevnost vašeho svazku, proto je důležité, aby s přijetím dítěte souhlasila celá rodina, včetně biologických dětí a nejbližších příbuzných, prarodičů.

Materiální podmínky

Součástí posuzování uchazečů o pěstounskou péči je také zhodnocení materiálního zázemí rodiny, které by mělo být stabilní. Částky na úhradu potřeb dětí jsou ve formě příspěvku a nepokryjí všechny náklady spojené s dítětem v pěstounské péči, proto je důležité, aby byla finanční situace rodiny vyrovnaná. Ideální je, pokud máte možnost dítěti zajistit samostatný pokoj, ale není to podmínkou. Důležité je také okolní prostředí přátelské dětem, s možností bezpečného vybití nadměrné energie dětí.

Co znamená být dobrým pěstounem, aneb nepostradatelné kvality pěstouna...

1. vytvořit dítěti bezpečný a láskyplný domov
2. rozumět dítěti, i když jeho chování může být těžké pochopit a zvládnout jej
3. odolnost
4. nemít předsudky a brát dítě takové jaké je
5. trpělivost
6. smysl pro humor
7. flexibilita
8. závazek k dalšímu vzdělávání a seberozvoji

Zdroje:

www.sosarcha.cz

www.amalthea.cz

www.hledamerodice.cz

Jaroušek a Patrik

Už když jsme se v osmnácti brali, měli jsme jasno v dětech. Manžel chtěl maximálně dvě a já minimálně tři, prostě shoda :-). První dcera se narodila pár měsíců po svatbě, druhá jedenáct měsíců po ní a pak se stal zázrak a za pět let se narodil syn. Zázrak, protože manžel už měl splněno a sám se divil, kde jsme k synovi přišli, naštěstí je celý po manželovi. :-) S dětmi jsme si hodně užívali, chodili jsme do polí opékat v každém ročním období, jezdili jsme na kolech a večery jsme trávili spolu u her. Samozřejmě, že ne vždy bylo jen dobře, kdo zažil pubertáky, ví své ;-)

Na jedné dovolené jsme potkali větší pěstounskou rodinu, viděli jsme děti, které neměly u startu štěstí, a tam jsme si uvědomili, jak moc jsme bohatí a že máme co nabídnout. Po tom, kdy jsme si ujasnili, že půjdeme do pěstounské péče, jsme to sdělili dětem. Syn v devíti letech nijak neprotestoval, ale naše pubertální dcery se do nás pustily, nechtěly doma „žádného parchanta“. Moc dobře jsem věděla, odkud jejich nechuť pochází. Na dovolené si dcery i holky z pěstounky myslely na stejné kluky a rivalita tam byla velká. Věděli jsme, že bude lepší pár let počkat, bylo nám třiatřicet a mohli jsme si dovolit tento luxus.

Za pár let se vdala první dcera, začali jsme zajímat o to, co dělat, abychom opravdu někoho dostali do péče. Zašla jsem se poinformovat do kojeneckého ústavu, poradili a my si v lednu podali první žádost. Modlili jsme se za to, aby k nám přišel někdo, kdo hodně moc potřebuje do rodiny.

Za pár měsíců jsem „potkala“ Jardu. Měl deset měsíců, byl po porodu odložen a byl to nejkrásnější miminko, jaké jsem v ústavu viděla, byla to láska na první pohled. Ten malý uslintaný chlapeček, kterému obě očička utekly ke kořeni nosu, mě chytil za srdce. Manžel byl ze mě v šoku, začali jsme za Jarouškem docházet do ústavu, ale protože jsme ještě ani nezačali přípravu, po pár návštěvách nám to už nedovolili. Pozvání k přípravě přišlo záhy, a když se na kraji dozvěděli, že máme zájem o Jarouška, příprava se nám smrškla do dvou měsíců a v lednu jsme si pro něho jeli do kojeňáku. Brali jsme si ho jen s menším postižením. Začátky nebyly lehké, neměl potřebu pít, jídlo zhltal a hned se mu vyvrátilo. Ve dne spal a v noci si broukal, když se uhodil, neplakal, ale co bylo nejhorší, odmítal naší blízkost. Diagnózy začaly přibývat, místo lehké mentální retardace byla středně těžká, přidala se epilepsie, problémy s jemnou i hrubou motorikou a ta nejhorší nás teprve čekala v šesti letech, kdy mu byl diagnostikován autismus. Jarda byl neřízená střela, chodit se naučil ve třech letech, a to velmi nestabilně, přesto lítal jako blesk. V jedné minutě pustil všechny vodovodní kohoutky, pustil myčku, pračku, otevřel ledničku a ještě stačil utéct z domu. Do půlnoci jsme ho honili po pokojích a od tří ráno už nespál. Nikdy jsem nepochopila, jak jsem já „sova“ mohla dospat takového skřivana. Když nám jednou v noci podpálil kuchyň a za pár měsíců na to vyskočil z okna, řekla jsem, že

ve dne si ho ohlídám, ale v noci spím! Pořídili jsme mu klecovou postýlku, oplakala jsem to, ale rozum kázal chránit dítě. Prvních čtrnáct dnů jsme mu ji nechali osahat, až pak v ní začal spát.

Po deseti měsících po Jardovi jsme si dali druhou žádost o dítě, Jarda v té době byl ještě lehce zvládatelný a my si řekli, že nemůže vyrůstat sám.

Hned u první návštěvy psycholožky Fondu ohrožených dětí nám nabídla pěti a půlletého Patrika. Nestandardní postup, ale my nemáme nic normálně :-) Patrik je dítě, které bylo pro podezření z týrání odebráno matce, a hodinku před námi byla za něho orodovat jeho babička z otcovy strany. Rozhodli jsme se, že se na Paťu zajedeme podívat. Viděli jsme hyperaktivní dítě se smutným až zlým pohledem. Dostali jsme čas na rozmyšlenou, a tak se u nás čtrnáct dnů diskutovalo. Probírali jsme pro a proti a nakonec jsme se rozhodli, že do toho půjdeme.

Patrik je neslyšící, v té době byl kompenzován sluchadly a i přesto, že od tří let pobýval v internátní školce pro neslyšící, nemluvil a uměl jen pár znaků. Byl sám ve světě lidí. :-(

První rok sžívání byl víc než náročný, nevěděl, kdo je, jak se jmenuje, a byl agresivní vůči Jardovi. Manžel pracoval a já byla na ně sama. Potřeboval spoustu lásky a důslednosti. První dva měsíce jsem ho vozila do vzdáleného města do školky, s Jardou jsme trajdali s kočárkem po městě a čekali na Patrika. Když se nám definitivně pokazilo auto, dali jsme ho do školky k nám. Zažili jsme hodně bojů o Patrika, kdy pro někoho byl zdroj příjmů a my jsme usilovali o to, aby mohl zůstat do začátku školní docházky doma. Po změně SPC se nám podařilo Páťu rozmluvit, neměl slovní zásobu a vzhledem k věku se nám už moc nepodařilo ji rozšířit, a to jsme netušili, že i u Patrika je autismus.

Pěstounství nebereme jako oběť, ale jako poslání, nepotřebujeme obdiv, ale pochopení. Přišli jsme o řadu lidí, kteří nás odsoudili. Získali jsme skvělé kamarády a přátele. Ač se to může zdát, že nás postižení našich kluků omezuje, není tomu tak. Vždy záleží, jak si uspořádáme priority a s Boží pomocí, bychom chtěli dát domov a lásku dalšímu dítěti.

Naše dospělé děti ušly kus cesty a kluky přijímají. Byla to pro všechny bolestná a dlouhá cesta, kdy jsme museli naše velké a samostatné děti neustále přesvědčovat, že je máme moc rádi a jsme tady i pro ně a jejich rodiny.

Jsmo šťastní, že jsme se vydali tímto směrem, s manželem jsme si oporou, a co víc si můžeme přát? Snad jen jediné, než zavřeme natrvalo oči, najít důstojné bydlení pro naše kluky.

Stromy, trávy, květiny – Mixíci & Házená – Energitáci

I na první pohled neslučitelné se dá propojit v super společnou akci. Poznávání rostlin, jejich hledání a přiřazování k názvům a pak legrace a poznávání se při sportu. Tak taková byla jedna z květnových akcí v Bráně.

BRÁNA

Schůzka s dobrovolníky (22. 5. 2014)

Naši milí dobrovolníci..., vážíme si vás, nesmírně moc, ale to vy už zajistě dávno víte:o), ale kdyby náhodou přeci jen ne, tak vezte, že vám to budeme dávat neustále najevo:o) a jako takové malé poděkování jsme vás tentokrát vyvezli do cukrárny na přííííima zákusky:o).... Koukněte, jak vám chutnalo:o)...

Rukodělky v akci – květen 2014

Brána zakoupila šicí stroj a vůbec nemeškala a ihned jej „otestovala“ s děvčaty při nejbližší akci Rukodělky:

A že to děvčatům šlo krásně od ruky, posuďte sami....

Úžasný pobyt v Lednici (27. – 29. 5. 2014)

Děkujeme panu Ing. Vladimírovi Hodinovi a jeho firmě INTENA za velký finanční dar, který nám umožnil pobyt uskutečnit.

Cestovní deníčky“ na naše společné zážitky...

Zámek Lednice za doprovodu odborného výkladu Ivety...

Vínice...

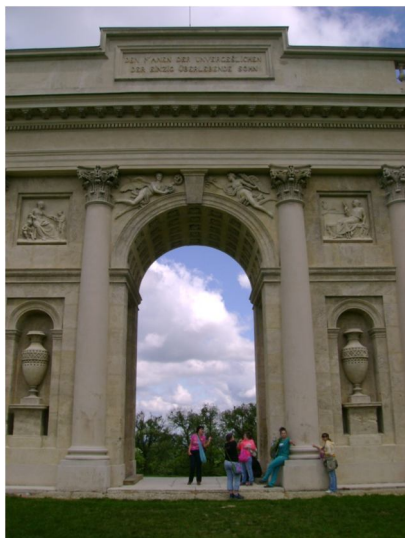

Lednice...

Zámek Valtice...

Výstup na Reistnu...

Janův Hrad...

Apolónův chrám...
a jeho 70 schodů...
které jsme pokořili...
a přišla zasloužená vyhlídka...

BRÁNA

Poznávali jsme zámeckou faunu...

i floru...

O dobré jídlo a pití jsme se starali... grilovali...

BRÁNA

koupali se... a mávali...

Vybavení miniklubovny

Z finančních darů z Vyšší odborné školy sociální v Ostravě Mariánských Horách a z Eko-info centra Ostrava jsme pořídili vybavení nové miniklubovny. Zútlunili jsme tak tuto místnost gaučikem, podsedáky, závěsem, lávovou lampou, lampionkovým řetězem a radiomagnetofonem.

Místnost slouží pro aktivity integračního klubu Brána, případně jako relaxační a odpočinková místnost pro uživatele a také jako místnost pro setkávání a schůzky dobrovolníků.

Jsmo rádi, že se v ní všichni cítí dobře a děkujeme za poskytnuté finanční dary.

Rozloučení se školním rokem

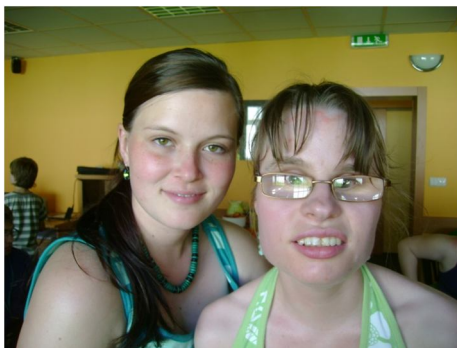

Rozloučení se školním rokem a s kamarády v Bráně proběhlo jedno červnové pondělí.

Setkání nám zpříjemnil Roman Sajdak, který nás po celou dobu zásoboval příjemnou hudbou k tančení i zpívání.

K tomu samozřejmě neodmyslitelně patřily i grilované buřty, které na grilu obracely a hlídaly holky z Brány za pomoci některých maminek. Akce proběhla skvěle, i když nás horké počasí nenechalo sedět venku, ale zahnal do příjemného chládku klubovny.

Tak pěkné prázdniny
a od září ať se vám
všem daří.

**Eva, Iveta a Šárka
z BRÁNY**

Evo, Ivetko, Šárko,
moc Vám děkujeme.

Přijďte o prázdninách do Klubu ÁMOS

Milí čtenáři, ano, dočkali jste se! Klub ÁMOS Vás zve na vlastní unikátní interaktivní výstavu „**BYL JEDNOU JEDEN KŮŇ**“. Nebojte se, nepůjde o žádné suchopárné zahlcení informacemi. Naopak se dozvíte, jak se tato zvířata dorozumívají, odkud pochází indiánští mustangové, zkusíte si ulovit divoké tele či proniknete do tajů heraldiky přímo v praxi.

Slabší povahy možná podlehnou kouzlu tohoto zvířete a podle našich rad na panelech budou uvažovat o koupi vlastního koně, aby si naše aktivity mohli užívat trvale v poklidu domova... Další úkoly už nemůžeme prozradit, jenom to, že na vás čekají hry, sporty, novinky. Po absolvování této výstavy bude pro vás hračkou naučit a osedlat koně, poznat plemeno, stopovat mustangy, snad jenom v kydání hnoje asi nebudete úplně zoceleni (snad příště...)

Dalším atraktivním trumfem je výstava „**11 SVĚTŮ**“. Jde o jedenáct současných ilustrátorů dětské literatury, navazujících na slavnou tradici našich zakladatelů jako byli Jiří Trnka, Josef Lada, Helena Zmatlíková, Adolf Born, atd.

Mezi současnou jedenáctku patří osobnosti, jako je všestranná umělkyně, režisérka a výtvarnice animovaných filmů, paní Galina Miklíková. Se svou knihou „Lichožrouti“ získala v roce 2008 cenu Magnesia Litera, cenu Noci s Andersenem a cenu za Nejkrásněj ší knihu roku. Vy neznáte Lichožrouty? A možná právě u vás bydlí, ani o tom nevíte! To jsou tajemné bytůstky, které se živí ponožkami. Ale pozor! Jejich zásada je vždy jen jednu z páru! Takže pokud máte plný koš nespárovaných ponožek, vemte na to jed, že za to mohou lichožrouti... Dovolte proto malou „ochutnávku“:

LICHOŽROUT

(Pavel Šrut)

Lichožrout mé ségry Božky
Je labužník na ponožky.

Přišel k nám už předloni
A nic mu tak nevoní
Jak ponožky její.

Vážně!
Nic jiného nejl.

Jenom jednou - za totáče –
Spořádal i punčocháče
Od tetičky z Francie.
(Chudinka už nežije.)

Ach, to bylo pláče
Pro ty punčocháče!
Prohledala každý kout
A ten prevít Lichožrout
V koši prádla seděl zticha
A počítal:

Sudá, lichá...

Samozřejmě mezi naší jedenáctkou autorů najdete nejrůznější soudobé jedničky s tváří klasiky jako ilustrátorka a spisovatelka Renáta Fučíková, autorka komiksové knihy „Historie Evropy“, do níž se s chutí zakousne čtenář jakékoliv věkové kategorie.

Skutečně tolik hodnotných knih pohromadě pro mládež, nemluvě o ilustrátorských technikách, které si můžete vyzkoušet, to stojí za to sbalit rodinu, bratrance, sestřenice i sousedy a vyrazit do ÁMOSU.

Že nevíte kdy? Do prázdnin jsme tu pro veřejnost denně mimo pondělí od 13 – 17. No a o prázdninách si šplhněte u svých návštěv a vytáhněte je na příjemný půlden, kde si děti něco vyrobí, odnesou sebou domů. Na posilněnou máme nabitý bufet a v parném vedru příjemný stínek. Takže otevírací doba o prázdninách: 10 – 16 hod vždy ÚT – PÁ.

PS: Ti, kdo máte doma lichožrouty, dodejte nám prosím liché či dřevé ponožky. Děti z nich vyrábí své lichožrouty a trvale nám chybí materiál (vypraný). Vaše ponožky léta čekající na svou družku tak dojdou svého uplatnění. Děkujeme.

Těší se vás pracovníci Klubu ÁMOS

Katka Hánová, Klub ÁMOS

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.

Klub ÁMOS

Pavilon C, Výstaviště Černá louka, Ostrava 1

552 301 475, amos@prorodiny.cz

ŽIVOT BEZ BARIÉR

Senior • Handicap • Kid

10. – 12. října 2014

pátek - sobota 10.00 – 18.00 hod.
neděle 10.00 – 16.00 hod.

Výstaviště
Černá louka Ostrava

www.cerna-louka.cz

ORGANIZÁTOR

HLAVNÍ PARTNER

PARTNER

Kooperátoři

OOSTRAVA!!!

MEDICÁLNÍ PARTNER

Projekt VÝZVA

usiluje o podporu rodin pečujících o děti se zdravotním postižením. Dětem a mladým lidem se zdravotním postižením a jejich pečujícím rodinám nabízí čtyři sociální služby a jejich doprovodné aktivity:

RODINNÝ PRŮVODCE

odborné sociální poradenství a podpora při řešení obtížné životní situace osobě se zdravotním postižením do 35 let, její rodině a osobám pečujícím,

Mgr. Pavla Hodinová, 775 244 297, 552 301 406, pruvodce@prorodiny.cz

OASA

osobní asistence u dětí a mladých lidí do 30 let se zdravotním postižením a jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby,

Bc. Jolana Goluchová, DiS., 775 644 245, 552 301 407, oasa@prorodiny.cz

RESPIT

odlehčovací služba osobám, které pečují o dítě nebo mladého člověka od 1 roku do 35 let se zdravotním postižením,

Kateřina Makyčová, 774 244 259, 552 301 405, respit@prorodiny.cz

BRÁNA – integrační klub

sociálně aktivizační činnosti a volnočasové aktivity pro děti a mladé od 7 do 35 let se zdravotním postižením; zájmové aktivity, výlety, víkendové akce, kroužek keramiky

Šárka Němejcová, 774 244 083, 552 301 408, brana@prorodiny.cz

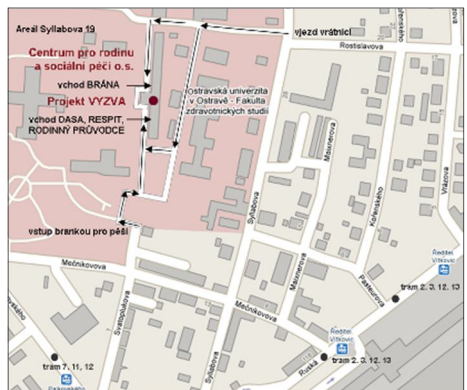
Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. Projekt VÝZVA

Syllabova 19

703 86 Ostrava-Zábřeh

vyzva@prorodiny.cz

Projekt VÝZVA je jedním ze středisek Centra pro rodinu a sociální péči z. s.

Činnost Projektu VÝZVA v letech 2012 až 2014 podpořili:

Ministerstvo práce a sociálních věcí • Moravskoslezský kraj • Statutární město Ostrava
Městský obvod Hošťálkovic • Městský obvod Hrabová • Městský obvod Moravská
Ostrava a Přívoz • Městský obvod Ostrava-Jih • Městský obvod Polanka nad Odrou
Městský obvod Poruba • Městský obvod Svinov • Městský obvod Stará Bělá
Statutární město Frýdek-Místek • Statutární město Havířov • Město Příbor
Obec Albrechtice • Obec Dobrá • Obec Dolní Benešov • Obec Hať • Obec Horní Suchá
Obec Kobeřice • Obec Petrovice u Karviné • Obec Sedliště • Obec Trnávka
Obec Vendryně

Biskupství ostravsko-opavské • Úřady práce
Česká televize a Nadace rozvoje občanské společnosti ze sbírky Pomozte dětem
Nadační fond Českého rozhlasu ze sbírky Světluška
Nadace OKD • Nadace Charty 77 – KONTO BARIÉRY

Vyšší odborná škola sociální Ostrava
Ostravská univerzita – Lékařská fakulta
Ostravská univerzita – Fakulta sociálních studií
Ostravská univerzita – Filosofická fakulta
Univerzita Palackého v Olomouci – Katedra aplikovaných pohybových aktivit

Bravantické lahůdky – Lukáš Močoch • FRX 2007, s.r.o.
GMP Mix, a.s. • Hayes Lemmerz Autokola, a.s. • ha-vel family s.r.o.
ha-vel internet s.r.o. • Ing. Vladimír Hodina – INTENA
Knihtisk s.r.o. • Makyča INTERIÉRY • MTA Ostrava, s.r.o.
OC GALERIE Ostrava-Třebovice • Restaurace Eucalyptus
družstvo SeePOINT • STAPRO s.r.o. • Svítidla Králův Dvůr a.s.
Thermes s.r.o. • ZAM-SERVIS s.r.o.

Kateřina Hurníková • Pavel Kuchař • Marek Matula • Roman Němejč
Matěj Ostárek a ministranti z Hlučínska
Drahomíra Rysová • MUDr. Milan Řehořek • Ing. Jiří Třetina
manželé Čadanovi • Hodečkovi • Kolouchovi • Kunčarovi • Mikovi

VÝZVA

zpravodaj Projektu VÝZVA,
střediska zapsaného spolku Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. v Ostravě.
Zapsán do evidence periodického tisku pod ev.č. MK ČR E 15625.

Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Názor redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem článků.

Kontaktní adresa redakce: Martina Kurdzielová, 774 244 082, e-mail: vyzva@prorodiny.cz

Kontakty na nás

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.

Kostelní náměstí 3172/1, 728 02 Ostrava

tel.: 596 116 522 – linka 232

e-mail: cpr@prorodiny.cz

www.prorodiny.cz

IČO: 48804517

Bankovní spojení: ČS Ostrava č.ú.: 1660723399/0800

Sídlo projektu

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.

Projekt VÝZVA

Syllabova 19 (areál Ostravské univerzity

bývalý areál nemocnice Zábřeh)

703 86 Ostrava-Zábřeh

tel: 552 301 404

e-mail: vyzva@prorodiny.cz

Naši činnost podpořili

Investice do vaší budoucnosti

Evropská unie

PODPOROVÁNO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Moravskoslezský
kraj

OSTRAVA!!!

OSTRAVA!!!
OSTRAVA-JIH

OSTRAVA!!!
PORUBA

SPOLÉČNÝ SBÍRKOVÝ PROJEKT

NROCS
Nadace rozvoje občanské společnosti

